

РЕШЕНИЕ

№ 14658

гр. София, 13.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 04.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **3963** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Д. Ф., ЕГН [ЕГН], от Великобритания, чрез пълномощник адв.Ц. Т., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-001524, издадена на 19.03.2024 г. от И. В. Й., на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца. Иска се прогласяване на нищожност на заповедта, като издадена от некомпетентен орган, респ.отмяната ѝ като незаконосъобразна. В жалбата се твърди, че лицето, което е управлявало МПС – И. Б. Б., притежава чуждестранно свидетелство за управление на МПС, издадено във Великобритания на 01.02.2017г., което е със срок на валидност до 31.01.2027г., като в действащото законодателство на Република България няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020г. СУМПС от О. Кралство, чийто срок все още не е изтекъл. Претендира се и неспазване на формата за издаване на процесната ЗППАМ. Иска се отмяна на оспорвания акт като незаконосъобразен. Претендират се разноски.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. По делото е постъпила молба от пълномощник на жалбоподателката, с позиция по хода на делото и по същество. Направено е искане за присъждане на разноски, с приложен списък и договор за процесуално представителство и защита.

Ответникът – полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III-то отделение, 66 състав след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед № 24-4332-001524/19.03.2024г. на М. Ф. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.А от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) - „Прекратяване на регистрацията на ППС“ за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табелис № S888XJS и Свидетелството за регистрация на МПС № 30866754486 UK.

Според мотивите на заповедта, на 09.03.2024г. около 05.00 часа И. Б. Б., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]е управлявал лек автомобил м.Я. XJ S. V8 A., черен на цвят, с табели с регистрационен № S888XJS (Великобритания) VIN: SAJAC18R2BMV17351, собственост на М. Ф. (живуща в MIDDLETON R. 17, BANBURY, UK), без да притежава СУМПС, валидно за територията на Република България. Посочено е в заповедта, че водачът е български гражданин, който управлява гореописаното МПС с чуждестранно национално свидетелство (СУМПС, издадено от Обединено кралство с номер BAУКО8013077199UH 22), без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца в Република България. Уточнено е в процесната заповед, че от наличната информация в АИС ГК, последното влизане в страната на Б. е регистрирано на 30.09.2023г.

На основание чл.162, ал.1 от ЗДвП на водача е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA № 1234962/09.03.2024г., като административния орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл.171, т.2а, б.а от ЗДвП за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС, на основание чл.22 от ЗАНН.

Приети като доказателство са представените с административната преписка АУАН, серия GA № 1234962/09.03.2024г., справка за пътуване на лице български гражданин за И. Б. Б., установяваща, че е влязъл в България на 30.09.2023г. в 13.47ч. през ГКПП Аерогара С. (л.18), СУМПС, издадено от Обединено кралство с номер BAУКО8013077199UH 22 (л.16) и заповеди за компетентността на административния орган издал оспорената заповед за ПАМ (л.22 и сл.).

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес. Разгледана по същество е основателна.

Противно на възраженията, наведени в жалбата, оспорената заповед е в изискуемата писмена форма и съдържа мотивите на издателя ѝ за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност на административния акт е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на акта и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили за основание на административния орган да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП. Те са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен

контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които акта е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срока на принудителната административна мярка е определен конкретно от административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав, намира че от събраните по делото писмени доказателства не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Във връзка с доводите за нищожност на оспорената заповед, съдът намира следното:

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Със заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. (л.26) подписана от министъра на вътрешните работи, са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата ГД „Национална полиция“, ГД „Гранична полиция“ – в районите на аерогарите и Областните дирекции на МВР и СДВР. Със Заповед № 513з-6400/07.07.2023г. (л.25) директорът на СДВР е определил да прилагат с мотивирана заповед налагането на ПАМ по чл. 171, т. 2а ЗДвП служители от Отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Съгласно приложена Заповед № 513з-8641/28.11.2019г. (л.24) И. В. Й. заема длъжността полицейски инспектор III степен в 01 група „Административно-наказателна дейност“ в 03 сектор „Административно обслужване“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Предвид изложеното, съдът намира, че процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите материална и териториална компетентност.

Оспорената заповед съдът намира за материално незаконосъобразна, по следните съображения.

Заповед № 24-4332-001524/19.03.2024г. е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година;. Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата по тази разпоредба, а именно - не притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените писмени доказателства безспорно е установено, че на 09.03.2024г. около 05,00ч. в [населено място], И. Б. е управлявал лек автомобил „Я.“ с № S888XJS

(Великобритания) VIN: SAJAC18R2BMV17351, собственост на М. Ф. (живуща в MIDDLETON R. 17, BANBURY, UK), на територията на Република България, с чуждестранно национално свидетелство (СУМПС, издадено от Обединено кралство с номер BAУКО8013077199UH 22), издадено на 01.02.2017г., със срок на валидност 31.01.2027 г.

Спорният въпрос по делото е дали това свидетелство за управление на МПС е валидно, с оглед приложението на нормата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

В случая СУМПС на жалбоподателя е издадено на 01.02.2017г. от Обединено кралство Великобритания и е със срок на валидност - 31.01.2027г. Съгласно Споразумението за оттегляне, публикувано в Официален вестник на ЕС на 31.01.2020 г., правото на Съюза ще продължи да се прилага за О. кралство и на територията му за „преходен период“, продължаващ до 31 декември 2020 г. Въпреки, че към момента на издаването на свидетелството за управление на МПС на П. М. не е било прието Споразумението за оттегляне, то същото е издадено в преходния период и правото на Съюза се прилага за О. кралство в този преходен период, поради което свидетелството за управление на МПС е валидно. Това обстоятелство се подкрепя и от Директива 2006/126/ЕО от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства, която е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период - 31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС.

След този период е приложима Конвенцията за движението по пътищата, подписана във В. на 08.11.1968 г. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, те трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата. Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г., като макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство

Великобритания преди 31.12.2020 г., със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., общодостъпно на адрес: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7.pdf. В т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от О. кралство, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Брекзит/ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив, в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство, след края на преходния период и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният ѝ орган – Министерство на вътрешните работи, е огласил публично, че тези СУМПС ще се третират като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай свидетелството за управление на МПС на лицето, управлявало автомобила на жалбоподателката, е издадено от Обединено кралство Великобритания на 01.02.2017г. и е със срок на валидност 31.01.2027г. Поради това - по силата на Споразумението за оттегляне и Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство, след края на преходния период от 02.12.2021 г., при отчитане на съдържанието на това официално обявление на МВР, по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, то представлява валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него, на територията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 10 лв. – заплатена държавна такса и 600 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III-то отделение, 66 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-001524/19.03.2024г. по чл.171, т. 2а б. "а" от ЗДвП, издадена от И. В. Й. –

полицейски инспектор при Отдел Пътна полиция” при СДВР, с която спрямо М. Д. Ф., е приложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на М. Д. Ф., ЕГН [ЕГН], сумата от 610 лв., представляваща направени съдебни разноси, от които 10 лв. заплатена държавна такса и 600 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението, на основание чл. 172, ал. 5 изр.2 от ЗДвП, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: